

Nr 506.

Av herr Nilsson, Hjalmar, och herr Björnberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område.

1940 års lagtima riksdag beslöt stödja odlingen av bruna bönor genom s. k. kontraktsodlingar. År 1941 erhöll odlingen icke annat stöd än att införseln reglerades i anslutning till produktionskostnaderna. Åren där- efter — 1942/44 — fastställdes emellertid ett inlösningspris av 90 kronor per deciton. Under åren 1946 och 1947 förekommo icke några garanti- eller inlösningspriser för bruna bönor, men därefter har för varje år fastställts ett garantipris.

Enligt jordbruksnämndens framställning till Kungl. Maj:t kommer det vid konsumtionsårets slut att finnas ett lager av bruna bönor, som skulle motsvara ett års konsumtion. Med hänsyn härtill föreslås att garantipriset å bruna bönor slopas för innevarande års skörd. För att förhindra uppkomsten av stora överskott på den svenska marknaden ha importlicenser för bruna bönor icke beviljats utöver den kvantitet, 2 000 ton, som upptagits i föregående handelsavtal med Holland och som torde motsvara mer än halva årsbehovet. Detta avtal utlöpte den 29 februari i år, och i det nya handelsavtalet med Holland har något åtagande att importlicensiera bruna bönor icke gjorts. Införselavgiften å bruna bönor har under året höjts från 15 öre till 30 öre per kilogram i syfte att skydda den inhemska odlingen.

Vi äro väl medvetna om att det med hänsyn till de stora lagren av bruna bönor kan vara lämpligt att odlingen i någon mån minskar. Det utrikespolitiska läget kan å andra sidan motivera att odlingen lämnas sådant stöd att den kan fortsätta i viss omfattning. För ett fortsatt stödjande av odlingen talar också det förhållandet att bruna bönor äro en typisk småbruksprodukt, som passar väl in i växtodlingsplanen i torrområdena i sydöstra Sverige, speciellt kanske för Ölands vidkommande. Enligt vår mening är betydelsen av att denna odling kan upprätthållas så stor, att ett inlösningspris på bruna bönor är motiverat. Ett slopande av inlösningspriset ställer nämligen denna odling i ett mycket ogynnsamt läge, och risker torde i så fall förefinnas för att den snabbt går tillbaka, kanske helt upphör.

Med stöd av vad som anförts hemställes,

att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 236 måtte besluta införa garantipris å bruna bönor med en krona per kilogram.

Stockholm den 17 maj 1952.

Hjalmar Nilsson,
Alnarp.

Tor Björnberg.